

Conjugaison du verbe "léharime" :
"soulever, lever"

לְהָרִים - ר.ו.מ - הַפְעִיל - פ"ע, ע"ו

impératif	futur	passé	présent	pronoms
	אָרִים	הִרְמָתִי		אֲנִי
הָרֵם	תָּרִים	הִרְמָתָּ	מֵרִים	אַתָּה (יָחִיד)
הָרִימִי	תָּרִימִי	הִרְמָתְךָ	מְרִימָה	אַתְּ (יָחִידָה)
	יָרִים	הָרִים		הוּא
	תָּרִים	הָרִימָה		הִיא
	נָרִים	הִרְמָנוּ		אֲנֵחֶנּוּ
הָרִימוּ	תָּרִימוּ	הִרְמַתְּם	מְרִימִים	אַתֶּם (רְבִים)
הָרִימוּ	תָּרִימוּ	הִרְמַתְּן	מְרִימוֹת	אַתֶּן (רְבוֹת)
	יָרִימוּ	הָרִימוּ		הֵם / הֵן

“וְאָז הוּא הָרִים אֶת הַשְּׂרוּוֹל שֶׁל חֻצָּתוֹ”.

veaze hou **hèrime** ète hasharvoule shel h'oultساتו
C'est alors qu'il souleva la manche de sa chemise